Nederlandse Emissieautoriteit
Dutch Emissions Authority

Nederlandse Emissieautoriteit

M +31(0)6 [redacted]
[redacted]@emissieautoriteit.nl
Hoofd domein Energie voor Vervoer

Ministerie van Economische Zaken en Klimaat
Directoraat-generaal Klimaat en Energie
Directie Energiemarkt
[redacted], Wnd. Directeur

Brief

Onderwerp
HUF-toets wetsvoorstel
jaarverplichting groen gas

Datum	Kenmerk	Bijlage(n)
15 september 2023	NEA-2023/13623	
Uw emailbericht	**Uw kenmerk**	**Afschrift**
	DGKE-DE/33969134	DG Klimaat en Energie, dhr. M. Heijdra

Geachte [redacted],

Op 2 augustus 2023 ontving de Nederlandse Emissieautoriteit (hierna: NEa) van u het verzoek om het "*conceptwetsvoorstel 'Jaarverplichting groen gas' en de bijbehorende memorie van toelichting te toetsen op uitvoerbaarheid, handhaafbaarheid en fraudebestendigheid*". U verzocht hierbij om u uiterlijk 18 september 2023 te adviseren over dit conceptvoorstel.
De NEa heeft deze toets uitgevoerd en zendt u met deze brief de resultaten daarvan toe. Hierbij heeft de NEa zich beperkt tot die onderwerpen waar we risico's zien voor de uitvoering, waar we een advies geven voor verbetering van de uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid en waar we wel risico's zien, maar door het ontbreken van uitwerking in lagere regelgeving nog geen oordeel over kunnen geven. Vanwege een belangrijk directie-overstijgend elementen in deze HUF-toets, te weten de samenhang met ETS2, deel ik deze ook met uw Directeur-Generaal, dhr. Heijdra. Redactionele opmerkingen met betrekking tot het wetsvoorstel en de bijbehorende Memorie van Toelichting worden separaat met uw directie gedeeld.
Het bestuur van de NEa ziet aanzienlijke risico's voor uitvoering en fraudebestendigheid in dit wetsvoorstel en verzoekt u om de aanbevelingen van de NEa over te nemen. De NEa is uiteraard bereid om deze nader toe te lichten. Indien bij de uitwerking in de nationale regelgeving nog keuzes moeten worden gemaakt die gevolgen hebben voor de uitvoering, gaat het bestuur ervan uit dat ook deze nog aanvullend worden voorgelegd voor een uitvoeringstoets.

I. Conclusie

Effectief beleid vraagt om duidelijke en samenhangende regelgeving, die effectieve en eenvoudige naleving en uitvoering mogelijk maakt. Er zijn vanuit de NEa substantiële zorgen over met name een tweetal risicovolle aspecten, die volgens de NEa niet aansluiten op dit uitgangspunt en die bovendien vermijdbaar zijn.

Allereerst gaat dit om de samenhang met het nieuwe emissiehandelssysteem voor brandstofleveranciers (ETS2). Dit systeem richt zich op een grotendeels overlappende doelgroep en een vergelijkbaar doel, maar er zijn belangrijke verschillen in onder meer exacte reikwijdte en opzet en timing van de verschillende verplichtingen voor de doelgroep. Dit brengt voor zowel bedrijfsleven als NEa onnodige complexiteit met zich mee. De NEa doet dan ook een dringend beroep op een verdere harmonisatie van deze instrumenten, wat vanwege de vaste Europese wettelijke kaders voor ETS2 neerkomt op aanpassingen in de opzet van de jaarverplichting om deze in lijn te brengen met het ETS2. Op medewerkersniveau vindt hierover overigens op dit moment al positief stemmend overleg plaats.

Ten tweede betreft het de keuze voor sturing op CO_2-ketenreductie. Deze keuze – al hoewel in de basis begrijpelijk - leidt ertoe dat ketenemissiewaarden (in plaats van energie-inhoud) leidend worden. Ketenemissiewaarden zijn niet fysiek (maar slechts op papier) controleerbaar. Fraude wordt hiermee aantrekkelijker en is bovendien moeilijk vast te stellen. Dit brengt qua toezicht grote uitdagingen met zich mee die, los van de noodzakelijke extra toezichtcapaciteit die hiermee gepaard gaat, ook tot meer kwetsbaarheden leiden dan strikt noodzakelijk. Een keuze voor energiesturing kent lagere risico's en kan mits goed ingericht ook aantoonbaar bijdragen aan de beoogde doelen op het terrein van CO_2-reductie. Een neveneffect van sturing op CO_2-ketenreductie is bovendien dat hiermee mogelijk minder fossiel aardgas wordt vervangen. Daarom adviseert de NEa om te kiezen voor sturing op energie-inhoud en zijn we graag bereid bij te dragen aan het doordenken van alternatieven.

De NEa vraagt u ook de door ons aangegeven zorgen in een context te bezien waarbij al veel nieuwe omvangrijke taken vanuit uw ministerie, maar ook van andere ministeries, op de NEa afkomen die veel capaciteit van de uitvoering en het toezicht vragen. Om die reden roept de NEa op om keuzes te maken die de aard en opzet van wettelijke instrumenten voor bedrijfsleven en de NEa zo simpel mogelijk in te richten, op een manier waarmee de beoogde doelstellingen worden geborgd. Met de aanbevelingen in deze HUF-toets dragen we hier graag aan bij.

Leeswijzer: De belangrijkste aandachtspunten zijn volgens de NEa de samenhang met ETS2 en de sturing op CO_2 ketenreductie in relatie tot fraudebestendigheid. Deze punten komen dan ook als eerste aan bod in respectievelijk hoofdstuk III en IV. In hoofdstuk V wordt ingegaan op het vaststellen van de jaarverplichting in relatie tot een absoluut doel waarna in hoofdstuk VI overige opmerkingen volgen.

II. Algemeen: korte inhoud wetsvoorstel en rol NEa

Het wetsvoorstel behelst een wijziging van de Wet milieubeheer (hierna: Wm) in verband met een jaarverplichting groengaseenheden voor energieleveranciers in verband met het bijmengen van gas uit hernieuwbare bronnen in de totale leveringen van gas aan eindgebruikers met een kleine aansluiting (jaarverplichting groen gas).

In een klimaatneutraal Nederland waarbij emissies tot nul worden gereduceerd zal een deel van de energievoorziening nog steeds draaien op gas. Dit is echter geen aardgas, maar bijvoorbeeld groen gas dat geheel vrij is van uitstoot van broeikasgassen. Hiervoor dient de productie van groen gas aanzienlijk toe te nemen. Dit wetsvoorstel stimuleert deze groei met de introductie van een administratieve verplichting voor energieleveranciers om jaarlijks een bepaalde hoeveelheid groen gas aan kleinverbruikers te leveren. Hierbij wordt gebruik gemaakt van de al bestaande Garanties van Oorsprong (GvO's) en worden nieuwe verhandelbare eenheden gecreëerd, de zogenoemde groengaseenheid (GGE).

De NEa is in dit wetsvoorstel de voorgestelde uitvoerende- en toezichthoudende instantie. Dit betekent dat de NEa een register van GGE's bijhoudt en jaarlijks bepaalt hoeveel GGE's een energieleverancier op zijn rekening moet hebben om aan de verplichting te voldoen. Daarnaast controleert de NEa of het gas voldoet aan de wettelijke eisen om GGE's bij te schrijven en controleert de NEa, door risicogestuurd toezicht te houden op de keten, of het private toezicht op CO_2-ketenreductie goed functioneert. Daartoe krijgt de NEa bestuursrechtelijke handhavingsinstrumenten tot haar beschikking om te herstellen of te bestraffen.

III. Samenhang ETS2

Voor de jaarverplichting groen gas zijn nu op wetsniveau keuzes gemaakt, die afwijken van de eisen voor ETS2 en die hieronder worden toegelicht. Deze keuzes verhinderen een geharmoniseerde uitvoering van deze twee instrumenten voor de energieleveranciers en leiden tot verhoogde inspanning voor de uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid door de NEa, maar ook voor hogere administratieve lasten en kosten voor energieleveranciers (en daarmee hun klanten). De NEa dringt erop aan om voor de nationale jaarverplichting aan te sluiten bij de rechtstreeks werkende Europese eisen. En om flexibiliteit in de uitwerking te houden door keuzes binnen de jaarverplichting zo veel mogelijk in lagere regelgeving uit te werken.

<u>Samenhang met andere verplichtingen voor energieleveranciers</u>
De energieleveranciers die via dit wetsvoorstel onderwerp worden van de jaarverplichting, krijgen vanaf 2025 ook verplichtingen binnen het nieuwe emissiehandelssysteem voor brandstofleveranciers, het ETS2. De nationale jaarverplichting voor groen gas en het – sterk Europees gereguleerde – ETS2 kennen een grote samenhang in doelgroepen en administratieve verplichtingen. Ook in de HUF-toets voor ETS2 zijn hier door de NEa opmerkingen over gemaakt. Zoals de NEa eerder dit jaar in de *Stand van de NEa* heeft gesignaleerd, hebben de stijgende (inter)nationale ambities in het klimaatbeleid als gevolg dat bedrijven te maken krijgen met steeds meer verschillende regels die 'gestapeld' min of meer hetzelfde doel nastreven. Soms kunnen er goede redenen zijn om bij hogere ambities nieuwe instrumenten toe te voegen, maar dan moet zoveel mogelijk harmonisatie in de uitvoering worden gerealiseerd. Zo is het in beginsel onwenselijk dat bedrijven meermaals dezelfde gegevens moeten rapporteren volgens verschillende eisen.

In de Memorie van Toelichting bij de jaarverplichting wordt de samenhang tussen het wetsvoorstel en het EU-ETS onderkend. Er wordt aangegeven dat om respectievelijk de nalevingskosten en de uitvoeringslasten voor energieleveranciers en de uitvoeringsinstanties te beperken er, waar mogelijk, wordt aangesloten bij de processen als gevolg van de aanpassing van de EU ETS regelgeving in de Wet milieubeheer. En dat dit verder wordt uitgewerkt in onderliggende regelgeving.

Inmiddels is er steeds meer duidelijk geworden over het ETS2 en zijn er nog steeds ontwikkelingen gaande. Zo wordt de rechtstreeks werkende Europese Verordening monitoring en rapportage emissiehandel (MRV) geactualiseerd en zal naar verwachting begin oktober dit jaar worden vastgesteld. Die bevat de eisen aan de rapportage van de emissies (en dus brandstofleveringen) door de energieleveranciers. Voor de rechtstreeks werkende Europese Verordening Accreditatie en Verificatie emissiehandel (AVV) is een aanpassing voorzien in juni 2024. Hierin komen de eisen aan de verificatie van de rapportage van de energieleveranciers. Nederland heeft het voornemen om de reikwijdte van het ETS2 via een opt-in uit te breiden naar alle brandstofleveringen.

<u>Doelgroep en reikwijdte</u>
De NEa adviseert om voor de doelgroep van de jaarverplichting exact aan te sluiten bij de te verwachten Nederlandse doelgroep voor ETS2. Door alleen ETS1 leveringen uit te sluiten (met een duidelijk kader daarvoor), hoeven bedrijven geen extra (foutgevoelige) uitsplitsingen van

hun leveringen te maken en kunnen zij volstaan met één rapportage. Dit voorkomt fouten en (onbedoelde) niet-naleving en beperkt de toezichtslasten. Bovendien wordt op deze wijze de beoogde doelstelling (uitgedrukt in een hoeveelheid ketenemissiereductie) uitgesmeerd over een grotere doelgroep. Dit resulteert in lagere kosten voor huishoudens. Deze uitbreiding lijkt slechts tot een beperkte uitbreiding van de doelgroep te leiden.

De jaarverplichting richt zich tot leveranciers met een vergunning voor levering van gas aan eindafnemers als bedoeld in de Energiewet. Volgens de Memorie van Toelichting worden door de afbakening tot levering aan eindafnemers met een kleine aansluiting, de industrie en agrarische sector niet geconfronteerd met een stapeling van vergroeningsmaatregelen en exponentiële kosten. Het ETS2 richt zich echter wél op leveringen aan de kleine industrie en Nederland heeft het voornemen om de reikwijdte via een opt-in uit te breiden naar alle brandstofleveringen, waardoor de agrarische sector er ook onder zal vallen. Alleen leveringen aan ETS1 installaties vallen dan buiten de reikwijdte van ETS2; voor het uitsluiten van deze leveringen worden eisen opgenomen in de MRV en komen er richtsnoeren. De ETS2 doelgroep zal dan leveranciers aan kleinverbruik omvatten met of zonder vergunning en leveranciers aan grootverbruik, niet-zijnde ETS1.

Rapportage-wijzigingen
In het kader van de jaarverplichting mogen energieleveranciers hun gerapporteerde leveringen nog wijzigen tot 1 mei van het kalenderjaar volgend op de rapportage[1]. Hoewel Nederland heeft gepleit voor dezelfde wijzigingsoptie binnen ETS2, heeft de Europese Commissie deze niet overgenomen. De MRV biedt energieleveranciers in artikel 75j lid 2 wel een andere optie, nl. om te rapporteren over een jaarperiode afwijkend van het kalenderjaar:
"*Where it is technically not feasible or would incur unreasonable costs to determine released fuel amounts for the entire calendar year, and subject to the approval by the competent authority, the regulated entity may choose the next most appropriate day to separate one monitoring year from the subsequent year, and reconcile accordingly to the calendar year required. The deviations involved for one or more fuel streams shall be documented in the monitoring plan, clearly recorded, form the basis of a value representative for the calendar year, and be considered consistently in relation to the next year.*" De wijze waarop de energiebedrijven aan de verplichtingen uit de MRV moeten voldoen is nog niet zeker. Zeker is wel dat jaarlijks voor 1 mei de leveringen definitief moeten worden gerapporteerd. Dit betekent dat de bedrijven op twee wezenlijk verschillende manieren moeten rapporteren en de gegevens onderling niet vergelijkbaar en controleerbaar zijn. De NEa pleit ervoor om aan te sluiten bij de bepalingen uit de MRV en de rapportage voor de jaarverplichting hierop aan te passen.

Ook de optie binnen de jaarverplichting van een ambtshalve vaststelling door de NEa voor 15 mei van het kalenderjaar volgend op de rapportage zorgt voor een onwenselijke discrepantie tussen de twee rapportages. ETS2 kent deze optie immers niet. Zie ook hoofdstuk IV 'Vaststellen verplichting in relatie tot een absoluut doel'.

Rapportagemiddel
In het kader van de jaarverplichting is vastgelegd dat de leveranciers hun leveringen rapporteren in het (nog te ontwikkelen) nationale GGE-register. In het kader van ETS2 moeten de leveranciers hun leveringen rapporteren in het Europees geharmoniseerde emissieverslag. De NEa heeft hiervoor in het kader van ETS1 (industrie en luchtvaart) al een goed functionerend rapportageportaal ontwikkeld. De NEa pleit voor een eenmalige aanlevering van gegevens, die dan gebruikt kunnen worden voor de twee verplichtingen. De NEa adviseert om het GGE-register als rapportagemiddel op wetsniveau te schrappen. Mocht dit niet wenselijk zijn dan is het wenselijk om in de Memorie van Toelichting aan te geven dat dit ruimer kan worden gelezen (als rapportage via de NEa in het GGE-register).

[1] *Bijvoorbeeld: een rapportage aangeleverd begin 2025 over leveringen gedaan in kalenderjaar 2024 kan nog gewijzigd worden tot 1 mei 2026.*

Verificatie
De jaarverplichting voorziet in verificatie van de gerapporteerde leveringen, waarvoor in lagere regelgeving nadere eisen worden gesteld. ETS2 kent ook een verificatie van de rapportage, waarvoor de eisen zullen worden vastgelegd in de rechtstreeks werkende AVV. De NEa adviseert om hierbij aan te sluiten.

Voldoen aan de verplichtingen
In de Memorie van Toelichting wordt aangegeven dat een leverancier GVO's gebruikt om te voldoen aan de jaarverplichting, maar deze ook kan gebruiken om aan te tonen dat het groen gas heeft geleverd waar binnen het ETS2 een emissiefactor nul aan wordt toegekend. Het is een belangrijk aandachtspunt voor het verder uitdenken van de uitvoering hoe praktisch geregeld kan worden dat dubbel gebruik van GvO's gefaciliteerd kan worden. Dit is een aandachtspunt, omdat bestaande praktijk voor GvO's juist aanstuurt op het slechts eenmalig kunnen inzetten van de GvO. De NEa zal hier zelf ook alert op zijn bij de verdere uitwerking.

IV. CO_2-ketensturing

In dit wetsvoorstel is gekozen voor een sturing op CO_2-reductie in de keten, wat overigens ook een afwijking is van ETS2 (dat stuurt op de reductie van de directe CO_2-emissies). Sturen op CO_2-ketenreductie beloont ketens die goed presteren (een lage uitstoot hebben per eenheid groen gas). Dit betekent een prikkel voor bedrijven om hun emissiereductiedoelstelling te behalen met de inzet van zo min mogelijk groen gas. Hiermee ontstaat de paradoxale situatie dat het gekozen sturingsmechanisme in het beleid om groen gas productie te stimuleren een prikkel biedt om de doelstelling te halen met een zo laag mogelijke fysieke inzet van groen gas. Hoe beter groen gas presteert op het gebied van ketenreductie, hoe minder er immers nodig is om een reductiedoel te behalen. De keerzijde hiervan is dat er een grotere inzet van fossiel aardgas zal zijn. Dit past niet in het streven om zo snel mogelijk het gebruik van aardgas af te bouwen.

Daarbij is de hoogte van CO_2-reductie in de keten niet rechtstreeks (fysiek) te meten, maar kan alleen worden berekend. Zoals in de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel al is aangegeven, levert elke gram CO_2 die minder uitgestoten wordt geld op en zorgt dit voor een extra fraudeprikkel. Hoewel is aangegeven dat bij de uitwerking van het wetsvoorstel extra aandacht wordt besteed aan fraudebestendigheid, bijvoorbeeld door intensivering van toezicht en handhaving door de NEa en andere toezichthoudende instanties, blijft dit een belangrijk aandachtspunt en zorg voor de NEa. Recente fraudezaken met biobrandstoffen tonen de fraudegevoeligheid van een systeem dat is geënt op een grotendeels papieren werkelijkheid. Juist ook het gebied van (mest)vergisting is in een andere context fraudegevoelig gebleken. De keuze voor sturing op CO_2-ketenemissies zal inherent extra frauderisico's met zich meebrengen.

Een keuze voor CO_2-ketensturing in plaats van energiesturing zorgt daarbij voor een veel zwaardere belasting op de NEa als uitvoerder en toezichthouder en daarmee ook voor hogere uitvoeringslasten. De uitvoering van dit systeem is namelijk ingewikkelder, omdat de betrouwbaarheid meer leunt op de complexe controle van ketenemissiegegevens en de private systemen die daarop toezien. Deze keuze vraagt dan ook om extra capaciteit bij de NEa, voor onder andere kennisopbouw en (vormgeving van) toezicht. In een periode waarin de NEa meerdere nieuwe taken krijgt toebedeeld vanuit de Ministeries van EZK en IenW, levert dit een grote organisatorische uitdaging op.

De benoemde redenen om te kiezen voor CO_2-ketensturing zouden ook (grotendeels) gerealiseerd kunnen worden met een systeem op basis van energiesturing. Denk bijvoorbeeld

aan een subdoelstelling voor het aandeel energie uit mestvergisting, waarmee gericht gestuurd kunnen worden op de inzet van mest voor groen gas productie. Voordeel van energiesturing is dat energie-inhoud fysiek controleerbaar en dus minder een papieren werkelijkheid. Bovendien is hiermee makkelijker te sturen op het vervangen van de gewenste hoeveelheid fossiel aardgas.

De zorgen over sturing op CO_2 zijn in het wetstraject ook uitvoerig besproken. De NEa respecteert dat hierin politiek een andere keuze gemaakt wordt, maar wil desalniettemin waarschuwen voor de effectiviteit van dit sturingsmechanisme, de aanzienlijke fraudeprikkel die dit veroorzaakt en de lasten voor NEa als toezichthouder.

Overigens heeft de NEa bij een soortgelijke beleidskeuze door het Ministerie van IenW bij de implementatie van een nieuwe systematiek voor de vervoersdoelen uit de Richtlijn hernieuwbare energie (RED3) eveneens gewezen op deze risico's van een keuze voor sturing op CO2-ketenemissies. Omdat de jaarverplichting groen gas een nationaal beleidsvoorstel betreft, is hier des te meer vrijheid om voor energie-sturing te kiezen. Daarnaast zijn de ketens voor groen gas korter en minder divers dan voor vloeibare biobrandstoffen, waardoor er minder noodzaak is om prestaties op het gebied van emissiereductie in de keten te belonen.

V. Vaststellen jaarverplichting in relatie tot een absoluut doel

In het voorstel is gekozen om een absoluut doel voor de gehele verplichting te formuleren die over alle energieleveranciers wordt verdeeld. Doordat de verplichting van elk bedrijf afhangt van het marktaandeel, is elk bedrijf voor de hoogte van de verplichting afhankelijk van alle andere spelers op de markt. Dit heeft als gevolg dat de NEa de hoogte van de verplichting pas kan vaststellen nadat van álle bedrijven de leveringen bekend zijn. Wanneer de leveringen voor één of meerdere partijen ontbreken, is het voor de NEa niet mogelijk om met voldoende rechtszekerheid voor alle betrokken partijen de verplichting vast te stellen. Dit komt door de strakke tijdlijn en het ontbreken van gegarandeerde contra-informatie. De NEa is afhankelijk van het goed functioneren van de overeenkomst die met de netbeheerders moet worden gesloten, om bij ontbrekende registraties tijdig de leveringshoeveelheden verstrekt te krijgen voor een ambtshalve vaststelling.

Vanuit het oogpunt van uitvoerbaarheid heeft een procentueel doel dan ook de voorkeur boven een absoluut doel. Indien dit om andere redenen niet wenselijk is, dringt de NEa aan op de volgende aanpassingen:

- De deadline van 15 mei (vaststellen verplichting) en 1 juli (voldoen aan de verplichting) naar achteren te schuiven.
- Duidelijk vast te leggen hoe de NEa de verplichting moet vaststellen bij het ontbreken van een opgave van de leveringen door een energieleverancier en dit rechtsgeldig kan doen voor de rest van de energieleveranciers (die hier immers ook door worden geraakt).

VI. Overige opmerkingen

Hier onder volgen nog enkele opmerkingen die de NEa eveneens onder uw aandacht wil brengen:

- Het wetsvoorstel maakt niet duidelijk of er grenzen gesteld worden aan de inzetbaarheid van specifieke grondstoffen, zoals bijvoorbeeld voedsel- en voedergewassen. Voor andere beleidsinstrumenten, zoals de systematiek voor hernieuwbare energie in vervoer, gelden wel dergelijke grenzen. Hiermee wordt bijvoorbeeld een rem gezet op de inzet van voedsel- en voedergewassen en wordt de inzet van afvalstromen die meer geavanceerde bewerking vragen gestimuleerd.
- Het is nog onvoldoende duidelijk wat er moet gebeuren bij uittreden uit de markt (en/of faillissementen). Omdat deze situaties wel gevolgen hebben voor het bepalen van het

marktaandeel en daarmee de hoogte van de jaarverplichting, is wettelijk houvast hiervoor gewenst.

- Er is nog niet duidelijk hoe in de Uniedatabank zal worden omgegaan met GvO's. De NEa ondersteunt de opzet van deze databank van harte, als belangrijk middel in de strijd tegen fraude. In deze databank worden alle hernieuwbare brandstoffen die in de Europese Unie worden ingezet ten behoeve van Europese doelstellingen op dit gebied, vastgelegd door schakels in de leveringsketen. Het wordt voorzien door de Europese Commissie dat ook GvO's voor invoeding van groen gas hierin worden geregistreerd en dat de Uniedatabank het centrale vehikel wordt voor vastlegging en monitoring van alle relevante brandstofstromen en duurzaamheidskenmerken. De NEa ondersteunt deze brede reikwijdte voor de Uniedatabank, vanwege de meerwaarde op het gebied van transparantie en traceerbaarheid. Op dit moment is onvoldoende zich op opzet en werking van deze databank. Er is echter niet uit te sluiten dat na lancering de wet- en regelgeving voor de jaarverplichting op onderdelen zal moeten worden aangevuld of aangepast.
- Om uitvoerbaarheid te vergroten en kans op fouten weg te halen, lijkt een technische koppeling tussen VertiCer en NEa registers zeer wenselijk. Dit is niet in de kostenschatting meegenomen, maar kan uitvoerings- en administratieve lasten verlagen. De wenselijkheid hiervan, hangt ook samen met voorgaand punt betreffende de ontwikkeling van de Uniedatabank.

Artikelsgewijze opmerkingen:

- Artikel 9.9.2.4, tweede lid. Dit lid wekt de suggestie dat de NEa slechts tot 15 mei van het opvolgende jaar ambtshalve vaststellingen kan doorvoeren. Dit is waarschijnlijk gestoeld op eventuele correcties in de geleverde hoeveelheden die uiterlijk 1 mei nog niet bekend waren. In artikel 9.9.4.8 is een vijfjaarstermijn genoemd voor ambtshalve vaststellingen. Deze artikelen lijken in de huidige formulering te conflicteren. De formulering in 9.9.2.4 lijkt nu te beperkend, doordat niet helder is dat dit artikel zich (vermoedelijk) specifiek richt op de situatie dat er later correcties blijken te zijn in de geregistreerde levering.
- Artikel 9.9.4.1, eerste lid. Met dit artikel wordt ervoor gekozen om de afgiftedatum van de garantie van oorsprong te laten bepalen in welke periode ze kunnen worden ingeboekt. In januari t/m april van jaar x, kunnen garanties van oorsprong worden ingeboekt die zijn afgegeven in jaar x-1. Dit maakt het dat prestaties (invoeding) die eerder dan jaar x-1 of later dan jaar x zijn gerealiseerd, niet in jaar x kunnen worden ingeboekt. Dit is een logisch uitgangspunt. Het is wel van belang hierbij te beseffen dat invoeding in december van jaar x, pas in jaar x+1 tot de afgifte van garanties van oorsprong zal leiden. Dit is geen bezwaar, maar betekent in de praktijk dat een deel van de prestatie die heeft plaatsgevonden in jaar x, niet reeds voor jaar x tot verzilvering in de vorm van groengaseenheden kan leiden.
- Artikel 9.9.4.6. Dit artikel is te beperkend. Inboekingen die plaatsvinden in de periode van 1 januari tot 1 juli, moeten tot spoedige bijschrijving van groengaseenheden leiden als die betrekking hebben op leveringen in het voorgaande jaar. De huidige formulering sluit inboeking in de periode van 1 januari tot 1 juli geheel uit, waarmee naleving van de jaarverplichting wordt gedwarsboomd. Ook de artikelsgewijze toelichting moet op dit punt worden aangepast.
- Artikel 18.16t, eerste lid. Er ontbreekt een referentie naar artikel 9.9.2.5.

Zoals hierboven aangegeven doet de NEa een dringend beroep op u om de jaarverplichting zoveel mogelijk in lijn te brengen met ETS2. Voor wat betreft de beleidskeuze voor sturing op CO_2-ketenreductie benadrukt de NEa nogmaals om keuzes te maken die ertoe leiden dat wettelijke instrumenten qua aard en werking zo simpel mogelijk zijn, voor zowel bedrijfsleven als NEa; uiteraard wel op een zodanige manier dat de beoogde doelstellingen worden geborgd. In die context past sturing op energie-inhoud beter. De NEa is uiteraard bereid om de overwegingen uit deze HUF toets nader toe te lichten. Indien in de nationale regelgeving nog keuzes worden gemaakt die gevolgen hebben voor de uitvoering dan gaat het bestuur ervan uit dat deze nog aanvullend worden voorgelegd aan het bestuur.

Ik vertrouw erop u hiermee voldoende geïnformeerd te hebben.

het Bestuur van de Nederlandse Emissieautoriteit
namens deze:
de directeur-bestuurder

Mark Bressers

Digitaal ondertekend door Mark Bressers
Datum: 2023.09.15 11:21:03 +02'00'

drs. M.P.C. Bressers